ΗΜΕΡΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940-1941 - 8 Φεβρουαρίου – 7 Απριλίου 1941

Ο πόλεμος της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας μας φέρνει εντονότερα στην μνήμη τις ημέρες που η Γερμανία κήρυξε τον πόλεμο και εισέβαλλε στην Ελλάδα, το πρωί της 6ης Απριλίου 1941.

Το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου συμπεριελάμβανε και το ΟΧΙ κατά της Γερμανίας και του Χίτλερ όπως ακούστηκε από το στόμα του Μεταξά στην ομιλία του της 30ης Οκτωβρίου 1940[1] όπου τόνισε τι ακριβώς θα συνέβαινε αν ως κυβέρνηση η οποία για να προφυλάξει το λαό επέλεγε να υποχωρήσει και να δεχτεί συμβιβασμούς. Όπως εξήγησε: «Αυτή η δήθεν προφύλαξη θα ήτο δια την τύχη της εις το μέλλον της ελληνικής φυλής πλέον ολέθρια και με συνέπειες χειρότερες από οποιοδήποτε πόλεμο» …η Ελλάδα θα τριχοτομείτο και θα υφίστατο ακρωτηριασμό που ισοδυναμούσε με την οριστική ατίμωση και μελλοντική βεβαία εκμηδένιση του ελληνισμού ως έννοιας και οντότητας ηθικής και στην συνέχεια υλικής. «Τον κίνδυνον αυτόν θεωρώ, κύριοι, δια το Έθνος και το μέλλον του ασυγκρίτως χειρότερο από τον πόλεμον, έστω και αυτόν τον πόλεμον από τον οποίον είναι δυνατόν και δουλωμένη να βγη προσωρινώς η Ελλάς. Λέγω προσωρινώς διότι πιστεύω ακράδαντα ότι τελικώς η νίκη θα είναι με το μέρος μας. Και οι Γερμανοί δεν θα νικήσουν. Δεν μπορούν να νικήσουν. Υπάρχουν πολλά εμπόδια» … «Τέλος δια την Γερμανίαν η Νίκη θα ήτο εν πάσει περιπτώσει δυνατή μόνο με κοσμοκρατορίαν. Αλλά η κοσμοκρατορία δια την Γερμανίαν κατέστη οριστικά αδύνατος στην Δουγκερκη. Ο πόλεμος δια τον Άξωνα έχει χαθεί από την στιγμή που η Αγγλία διεκήρυξε « θα πολεμήσωμεν έστω και μόνο εις το νησί μας και πέραν των θαλασσών, θα πολεμήσωμεν μέχρι της νίκης».

Επιλέγω σκορπιστά από το «Ημερολόγιο» [2] σκέψεις σχετικά με την γερμανική επίθεση και τον τρόπο που την αντιμετωπίζει σε αυτό ο Μεταξάς «Θα μας επιτεθεί η Γερμανία ; Ίσως πιθανότατα….(16/11 τον βεβαιώ (Ναύαρχο Τερλ) ότι χειμώνα θα συνεχίσωμεν και ότι προβλέπομεν επίθεσιν Γερμανών….(20/12) Ευτυχώς η επίσκεψις του Γερμανού δεν είχε κακά αποτελέσματα. Ἤμουν έτοιμος δι όλα. (30/12) Τηλεγράφημα Ραγκαβή. Μας συμβουλεύει να προσπέσωμεν εις Χίτλερ και ζητήσωμεν ειρήνην προς Ιταλίαν, δηλαδή ν' ατιμασθώμεν. Άλλως λέγει, θα μας επιτεθεί η γερμανία. Είναι μωρός και κακοήθης. … (4/1/41) να υποταχθώμεν εις Χίτλερ καλύτερα να αποθάνομεν». (5/1/41) Από Αγγλους εγκατάλειψις . Από γερμανούς επίθεσις. Ο χειμώνας απειλιτικός. Θάρρος! Θάρρος! Ας πέσουμε σαν άνδρες. Μια φοράν έχω την απόφασιν να αγωνισθώμεν μέχρις εσχάτων».

Ο Ιωάννης Μεταξάς παρέδωσε το πνεύμα εις Κύριον τα χαράματα της 29ης Ιανουαρίου 1941[3], το έργο του όμως που ήταν η αντίσταση της Ελλάδας ενωμένης με μια ψυχή και ένα σκοπό συνεχίστηκε από τους διαδόχους του χωρίς την παραμικρή διακοπή και όπως ακριβώς είχε προβλέψει εκείνος και καταγράψει ή αφήσει προφορικές παραινέσεις σε όλο το Ελληνικό Στρατό και Λαό, ως ένα πρόσωπο που το έταξε η μοίρα να γνωρίζει και να εκφράζει όχι τα καθημερινά μόνο αλλά τα ουσιαστικά που οδηγούν τους λαούς με ιδανικά και πίστη στο Θεό στην επιβίωση του Γένους, της ιστορικής του αξίας και παράδοσης. Έπρεπε να δώσει τον αγώνα για την τιμή την αξιοπρέπεια και κυρίως την Ελευθερία ζωής και σκέψεως.

Ο τύπος πειθαρχημένος και εκείνος μετά την σημαντική ομιλία του Μεταξά της 30ης Οκτωβρίου 1940 συντάσσεται μαζί του και παρουσιάζει με πιστότητα τα γεγονότα ενθαρρύνοντας τους πολίτες και τους αγωνιζόμενους Έλληνες σε κάθε γωνιά της χώρας. Οι εφημερίδες θα τον χαιρετίσουν στον θάνατό του και θα φροντίσουν να επαναλάβουν την μνήμη του ως σημείο εκκίνησης νέων αγώνων. Ο Μεταξάς και νεκρός εξακολουθεί να είναι ο Κυβερνήτης, η Νεολαία του που τόσο λίγο την κατάλαβαν οι επόμενοι νεοέλληνες και τον σπουδαίο ρόλο της για εκείνον τον αγώνα εξακολουθεί να δίνει το παρών παντού, στην καθιερωμένη Εθνική Εορτή της 25ης Μαρτίου 1941[4], να συνεισφέρει όπου υπάρχει ανάγκη σε πόλεις και χωρία, στο μέτωπο και στα νοσοκομεία, στην εμψύχωση του κόσμου που αγωνιά για την έκβαση των μαχών και του άδικου πολέμου που στόχο είχε την υποδούλωση της Ελλάδας στον Χίτλερ. Ο Βασιλέας Γεώργιος έχοντας την ευθύνη του Έθνους μετά τον θάνατο του Πρωθυπουργού ορίζει διάδοχο τον Αλέξανδρο Κορυζή, που θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Η Α.Β.Υ ο Διάδοχος Παύλος θα συμμετάσχει σε κάθε εκδήλωση σχετική με την Ε.Ο.Ν ως αρχηγός της με τα συνθήματα Πίστης Αγών Νίκη[5]. Και κυρίως ο στρατός γράφει την μεγαλύτερη εποποιία της νεοτέρας Ελλάδος.

Όμως η πρόβλεψη του Μεταξά βγήκε αληθινή και μία μέρα σαν και ετούτη θα έρθει η στιγμή που ο Γερμανικός στρατός θα επιτεθεί απροκάλυπτα για να στηρίζει τον συνέταιρο του εγκλήματος του τον Μουσολίνι που τα είχε κάνει…. μούσκεμα. Την 6η Απριλίου 140 000.000 Γερμανοί βάρβαροι επιδρομείς εναντίον 8.000.000 Ελλήνων που ήδη ήταν πέραν των 5 μηνών σε μάχες στα χιονισμένα βουνά. Η ελπίδα ο η Γιουγκοσλαβία θα βοηθήσει γρήγορα σβήνει….

Τα 21 οχυρά της Γραμμής Μεταξά[6] δέχτηκαν όλα συγχρόνως την επίθεση. Και η ηρωική άμυνα άρχισε. Στο διάγγελμα του Βασιλέως γίνεται και πάλι λόγος για την ιστορική στιγμή όπως ήταν το διάγγελμα του Μεταξά την 28η Οκτωβρίου. Η μάχη είναι υπέρ εστιών και βωμών, όπως τότε τον 5ο π. Χ. στον Μαραθώνα, στις Θερμοπύλες, στην Σαλαμίνα. Τότε που αν η Ελλάδα υπέκυπτε δεν θα μπορούσε να δημιουργηθεί ποτέ το θαύμα του χρυσού αιώνα με το οποίο εκπολιτίστηκε και ακόμα πνευματικά ζει και εκφράζεται όλος ο δυτικός κόσμος και πολιτισμός της υδρογείου.

Το τέλος ήταν γνωστό από την αρχή, αυτού του υπέρ πάντων αγώνα, όπως το είχε προβλέψει ο Κυβερνήτης, ότι αργά ή γρήγορα η Ελλάδα θα έπρεπε να αντιμετωπίσει και τους Γερμανούς σε πόλεμο από τον οποίον όμως θα έβγαινε τελικά νικηφόρα, γιατί ο αγώνας της ήταν δίκαιος και σωστά οργανωμένος, δίνοντας στον Ελληνικό Λαό υπερηφάνεια και θέση μεταξύ των μεγάλων Λαών όπως ήταν η παράδοσή του, αναρρώνοντας από μια μακρά εποχή καταστροφής, διχασμού και ακυβερνησίας μετά από την ατυχή σε σχεδιασμό Μικρασιατική Εκστρατεία 1919-1922, για την οποίαν είχε προειδοποιήσει και πάλι ο Μεταξάς ότι στρατηγικά ήταν αδύνατον να επιτύχει. Τότε όμως δεν τον άκουσαν.

[1] Ομιλία 30 Οκτωβρίου 1940
[2] «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ»
[3] «ΘΑΝΑΤΟΣ»
[4] 25 Μαρτίου 1941
[5] Η Α.Β.Υ. Διάδοχος Παύλος Απευθύνετε στην Ε.Ο.Ν.
[6] Τα 21 οχυρά της Γραμμής Μεταξά

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάπου 3

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως: 30-269. Συντάξεως-Λογιστ. 30.268. Τυπογραφείου 25.861.

ΟΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 4 Μ.Μ. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941

ΕΤΟΣ Ἰον. ΑΡΙΘ. 2220. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

ΟΧΙ ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΕΒΛΕΠΑΝ

ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. ΝΑΖΟΥ

Γιὰ τὰ μεγάλα δημιουργικὰ ἔργα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ θὰ μιλήσῃ ἡ Ἱστορία. Μὲ αἰώνια γράμματα θὰ γραφῇ τὴν κάθε τοῦ λειτουργία καὶ τὴν κατὰ δὲ τοὺς χρονολογίας σήν μυθ. δὲ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ ὑπάρχουν στῇ ζωῇ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἔργα τὲ ἴδιο μεγάλα καὶ σφριγῶντα τὲ ἴδιο σημαντικὰ ἀὲν τὶς πρῶτες, ποὺ δὲν θὰ χαραχθοῦν ὅμως ἀπὸ τὸ χαλὸ ἀλὸν κανόλαι τῆς ἱστορίας στὴν χαλκινὴ πλάκα τῆς αἰωνιότητος, καὶ δὲν θὰ χαραχθοῦν, γιατὶ τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἀπέβλεπαν σὲ κανένα πολιτικὸ πρόγραμμα, δὲν εἶχαν ἡμερομηνία, δὲν περίμεναν καμμίαν ἀναγνώρισι, ἔμειναν ἀγρανελὰ γνῶσι, ἀνώνυμα, ἄγνωστα τὸ περισσότερα ἀπὸ τὸν κόσμο. Καὶ ὅμως ἦταν τὰ πιὸ φανερὰ, τὰ πιὸ καθαρικὰ τὴς ζωῆς τοῦ! Τὰ ἔκχυσε δικρυῶς μπροστὰ στὰ μάτια μας καὶ δὲν τὰ ἔλεπαμε. Αὐτὸ τὰ ἔλλειψε γιατὶ ἐπισημοποιήθηκαν καὶ νεκρώθηκαν ἔξωνα ἀπὸ τὸ μηνυπιακὸ φῶς τῆς δημοσιογραφικῆς φωτογραφίας. Ἤτανε τὰ ἔργα τοῦ μοναχικοῦ διδάσκαλ, ποὺ μὲ τὸ μαῦρο μακριστόλι καὶ τὴν ἀσημένια λαβὴ, σ' ἕνα ἀρκτικὸ νησιώτικο δρόμο, τότε, ἔτσι δὲν ὑπῆρχε ἀκόμη κανένας φὰς ἀπὸ γραφεῖο στὸν ἐρίξεντα ἔσωθε μὲ τρυφερότητα καὶ ρωτοῦσε γιατὶ δάκρυλαν τὰ μάτια τοῦ φτωχόπαιδου τῆς γειτονιᾶς, ποὺ τὸ ἀκολουθοῦσε, ἢ σιέβγοντας τὴν πρωΐνὴ του περιπατο, γιὰ νὰ δοσθῇ, μὲ ἕσα λεπτὰ ἕξω ἀπάνω του, καὶ μὲ λόγια παρηγορᾶς τὴν κατὰ κεῖτη μπτέρα, τὴν ἄτυχη πεστέρα, τ' ἀρνουσημένα ἀλέρρια.

Πιὸ τὴν ἄλλη μέρα ξυπνεγνέζε κι' ἔρρχνε ωιὰ κτωφῆ, ωι τιὰ ὀτὰ χαμόσπιτό τους, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πρῶτα πὼς εἶχαν κάνῃ συνέχῃ, κὰι νὰ συνεχίσῃ ὅστερα τὴν μενεχυιά του περίπατο. Αὐτὴ ἦ χωρὶς χρονελο γίκ, χωρὶς σκεπιμότητα πράξῃς, καθὼς καὶ ἄλλες παρόμοιες τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, καὶ δευρήτηκε, μὲ σιγὴν ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν τὴν γνώρεζαν κατὶ ἐόδος πολιτικὴ, χειρονομία, σκεπιμότης, προπαγάνδα.. Ἡ καθαμερὴ ἐκεῖ συντροφιὰ — γιὰ νὰ ξανρεβῶμε πάλι στὰ ἐκτὸς τῆς ἱστορίας ἐόδφη—μὲ τοὺς ὑφαδάτες τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς ἐργάτες τοῦ τόπου, τὸ φωτεινὸ χαμόγελο ποὺ φώτιζε τὰ πρόσωπό του ὅσν τοὺς ἔβλεπε μοιμμένους γύρω του, ἔγινε κι' αὐτὸ μιὰ μεγάλη σεκλιστικὴ πολιτικὴ, ἀλλὰ καὶ μιὰ χριστιανικὴ πολιτικὴ φωτεκρὰ ποὺ νέκρωσε τὴν ἀλόθερη ἀγάπη τοῦ γιὰ τὸν ἐλληνικὸ λαό καὶ τὴν πασοιωσὲ σὲν ἄλλη μιὰ πολιτικὴ σκεπιμότητα,ἐκπλεύμενη μὲ σεσιαλιστικὴ ἀνέχρωμι.. Το ἔρμονὰ χιωκὰ τοῦ μὲ βιέλλε πειστὴν κὶ φιλοσόφν σὲ μιὰν ἀκρη μὲ τὴ σκρεγλαίβε, ἢ στὸ βάθος τοῦ γρασίου του, κοντὰ στὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του, ἢ ἐπίσεσι του στὴν ζωγρανὴ κι' ἀπὸ ἕνα ἀ.πὸ τὰ πρῶτα κεκνικὰ τοῦ ἀνέρα — στὴν πείνσι κὶ στὸ θέρο τε — τοῦ ἀπείσι ἄρησε γραμμένα ἀπὸ τὸ χέρι του ὅλε ἐρκείνες ποὺ δὲν τὰν γνώρεζαν, τὴν θαυμασμένων κὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ ἀπρεω μέτρα, καὶ μὲ τὴς σχέτιες κάποιες φωτογραφίες, πολιτικὴ προπαγάνδα, ποὺ σκέ μασε μιὰν ἀλήθεια: τὴν καλλιτεχνικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ πελοιόνδετου ἀνθρώπου. Κι' ἔτσι ἄλα ἄλα ἄσα ἄταν κὶ' κὰ χάνῃ φῶκα στὴν ἐξουσία τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ γνώρισματα, παρμορφώθηκαν γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐκμηδοιόστικα καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασι μας τὴς ἐποχῆς ἐκείνης: Ἡ ἀγκυκτισμένη ἔκφρασι τῆς μετὶᾳ τοῦ, σὰν ἀνίκηρωὲ νὰ διεκίνῃ ἀνκιεσκὰ ἀφρ τὴν γενικὴ ἀλιαφερία ἐλλὸς ἐκεῖρῆς τὲ ἱερὸ σκέλοὲν τὴν ἐλληνικὴς σημαίας, ποὺ θεωρὴθηκε ἀπὸ τὴν πόρμι μας, ὑπερδολὴ καὶ κάλλιστα πρόγραμμα.. τὸ πικρὸ τὸν χαμόγελο γιὰ τὰ φερόμματα τῶν πρωτεργατῶν τὴς ἀναχρίας, ποὺ δεωμήθηκε ἀπὸ τὴν ἀνεχῆ μὲς κεφματικὲ ἐπιχείρημα.. τὸ δάρρς τὴς ποὺ τὲν ἔκανε νὰ ἀντικρύῃ κάντα, μὲ ἰσοχρεπμένη συγκράτεια τὴν κάβε κίνδυνο, τὸ κελεύγιαομένε δάρρς τὴ συνεταῖ ἀνέρῳ, ποὺ δεωμήθηκε κὶ' κὰ τὸ, ἀπὸ τὴν ἀτελλὶκ μας, ἐπιφοὶλὴ, κατεκιοδῆα, δικτατορίκ, τὸ δάρρς ποὺ διετύπωσε τὸ αἰῶνα ἀφχὰ τὴς Ἑλλάδας στὴ βάρρηρη βίκ.. Δικτάτορας ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς; Ἐλήμερκ μπκερεῖ νὰ τὸ σεῖκε ἐλεύθερα. Κάτω ἀπὸ τὴν φοβερὴ πατερκιὰ τοῦ δικτάτορα βρίσκονταν μὲ τὰ εὐχενικὰ ἀὲν αἰσθήματκ, μὲ τὴν βαρεὶὰ τοῦ κατανόησι τὴς ἀνθρωπίνης τραγωδίας ὁ κλὲς ἄνδρωσς τοῦ γνωρίσαμε. Ἔπειτς, καὶ τὸ ἤξερρ μένεν μερικοὶ ἀμπιστοι τοῦ, τὸν ἐπιδεξιλημένε ἀπὸ τὴς ἐθνικὲς περιστάβεις ὁ.ρὶσε αὐτὸν ρόλκ, μὲ ὅφν κακλεκγαῖδη διαβεῖ ποὺ, πάγκυν ἐλ νησιὸτες τὲν μπαμπικὰν ἐνὰ νὰ τρωμβῶν μερικοὺς ἀνέντες. Καὶ πόσο εἶχε ἀίκκκ, ὅφν χρειάσβκκε τίποτε περισσότερρ. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς γύρω τοῦ πίστεφαν ὅτι θὰ ἀντέγρεσε τοὺς ξένους δικτάτορες ἀπὸ τὴν μακρυνὴκαν ἀκὶ κοντὰ τοῦ χωρὶς νὰ καταλδεῖνε τὸ γιατὶ, Κἔπστε ἀκριβῶς ἀνεβρὶκε, ἀρὶόπτοι ἀκέμη στὴν ψυχελλγία τοῦ, ἀυῆπεῖσαν ἀν δα ἦταν σκέπιμη ἢ δικαιτικὴ ἐκτέλεσις τῶν πεστεργατῶν τὲν πεκεῖς σπάσεις. «Μὰ δὲν ἔχεγον κανὶς μπτέρες, ἀέβρρκν αὐτοὶ εἰ ἀνθρωπεὶ γιὰ νὰ σκοτωθῶ ἐνα τέτοιον πρᾶγμα;» ἔλεγε ἡ μπτέρα τὲν ψυχικὸ,τὲν ἀτεκνικὸ τοῦ χαρακτῆρα, τὸ χαλδευτικὸ γτὲ ρωγιομὸν τοῦ χερεῖ τοῦ στὰ κιαὶὶκὰ κερρίκα, ἔγινε φωτογραφία, φωτογραφία ἑπανελαμβανομένη κάβε τέσο στὶς ἐσημερίδες, ἔχασε κι' αὐτὸ τὲν λεπτὲν κὶδθμιατικὸν τοῦ χαρακτῆρα τὲν, τὴν ἀνεξάρτλτη τρυφερότητα τοῦ αἰσθήματος, ποὺ ἦταν τὲ μεγάλε, τὲ πολυμελκγμένε μυστικὸ τὴς καρδιὰς τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, καὶ δευρὴτηκε, γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν τὲν γνώρεζαν κατὶ ἐόδος πολιτικὴ, χειρονομία, σκεπιμότης, προπαγάνδα.. Ἡ καθαμερὴ ἐκεῖ συντροφιὰ — γιὰ νὰ ξανρεβῶμε πάλι στὰ ἐκτὸς τῆς ἱστορίας ἐόδφη—μὲ τοὺς ὑφαδάτες τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς ἐργάτες τοῦ τόπου, τὸ φωτεινὸ χαμόγελο ποὺ φώτιζε τὰ πρόσωπό του ὅσν τοὺς ἔβλεπε μοιμμένους γύρω του, ἔγινε κι' αὐτὸ μιὰ μεγάλη σεσιαλιστικὴ πολιτικὴ, ἀλλὰ καὶ μιὰ χριστιανικὴ πολιτικὴ ἀὲν νέκρωσε τὴν ἀλόθερη ἀγάπη τοῦ γιὰ τὸν ἐλληνικὸ λαό καὶ τὴν πασοιωσὲ σὲν ἄλλη μιὰ πολιτικὴ σκεπιμότητα,ἐκπλεύμενη μὲ σεσιαλιστικὴ ἀνέχρωμι.. Το ἔρμονὰ χιωκὰ τοῦ μὲ βιέλλε πειστὴν κὶ φιλοσόφν σὲ μιὰν ἀκρη μὲ τὴ σκρεγλαίβε, ἢ στὸ βάθος τοῦ γρασίου του, κοντὰ στὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του, ἢ ἐπίσεσι του στὴν ζωγρανὴ κι' αὐτὸ ἕνα ἀ.πὸ τὰ πρῶτα κεκνικὰ τοῦ ἀνέρα — στὴν πείνσι κὶ στὸ θέρο τε — τοῦ ἀπείσι ἄρησε γραμμένα ἀπὸ τὸ χέρι του ὅλε ἐρκείνες ποὺ δὲν τὰν γνώρεζαν, τὴν θαυμασμένων κὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ ἀπρεω μέτρα, καὶ μὲ τὴς σχέτιες κάποιες φωτογραφίες, πολιτικὴ προπαγάνδα, ποὺ σκέ

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς τὸ 1925 εἰς τὴ γραφεῖον τοῦ τετάρτου διευθυντοῦ τῆς «Πολιτείας» κὰι νῦν ὑφυπουργοῦ τοῦ τύπου κ. Φ. Νικολαΐδου, ἐτέ διεξῆγε δὶα τοῦ δημοσιογραφικοῦ του ὀργάνου τοὺς γνωστοὺς ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἱστημάτων τῆς ἀπερχῆς ἀγῶνας τοῦ.

ΟΥΒΡΙΣΤΗΣ

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ὁ Μουσσολίνι κατεκλίθη ἐνωρὶς.

— Ἀπόψε ὁ μπαμπᾶς ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ μὲ τὶς κότες, ἔλεγεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν σύζυγόν του.

Ὁ Μουσσολίνι δὲν ἀπεκοιμήθη ἀμέσως. Εἶχε κόπους νευρικότητα. Κάποιαν ἀνησυχίαν...

Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἔλαβε ληφθῆ μία κρὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν. Τὰ ἀπεκρυπτογραφήσαν καὶ τὰ ἐπήγαν ἀμέσως εἰς τὸν ντοῦτσε: Γκράτσι ἦτο λίαν αἰσιόδοξος. Ἐτηλεγράφει, πρῶτον ὅτι μᾶς εἶχεν ἀποκομίσει ὅλους εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἔπειτα ἐβίωσε ἡ βεζίωσις τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν Ἰταλικὴ πρεσβεῖαν, ἡ φιλική ἀτμόσφαιρα, οἱ θερμαὶ Ἰταλοελληνικαὶ ἐκδηλώσεις. Ἐκαμαν θαύματα, μδλον ὅτι τὸ Σάββατον ἀκριβῶς τὸ Στέφανι μετέδοκε τὴν ἀνακοίνωσιν περὶ εἰσδολῆς ἑλληνικῆς συμμορίας εἰς τὸ ἀλβανικὸν ἔδαφος, περὶ συμπλοκῆς, αἰχμαλώτων, νεκρῶν καὶ τραυματιῶν. Ἔτσι μετέδωκε τὴν ἀνακοίνωσιν περὶ δυναμιτιστικῆς δράσεως εἰς Ἀγίους Σαράντα μὲ δράστας "Ἕλληνας ἢ Ἄγγλους πράκτορας.

«Αὐτὰ ἐτάραξαν βεβαίως τοὺς ἐν Ἀθήναις, ἐτήλεγραφεῖ ὁ Γκράτσι, ἀλλὰ ἡ ἰδικὴ μου στάσις ἀπεδείχθη ἀντιφρόμονκος. Φοδοῦμαι μόνον μήπως ὁ ποιμὴς αὐτὸς τοῦ Κεφαλλὴν δὲν γελασθῇ, καὶ ἐπὶ τέλοις ἡδὴ νὰ διευθετῆσι τὴν ὑπόθεσιν τὴς συμμορίας διὰ συναντήσεως τῶν ἀρμοδίων ἀξιωματικῶν τῶν συνόρων.»

Ὁ Μουσσολίνι παρετήρησε:

— Δὲν ἠξεύρω ἀν ἔκαμαμεν καλά, ἢ ὄχι, νὰ δημιουργήσωμεν αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῆς συμμορίας καὶ τῶν Ἁγίων Σαράντα.

— Ἀλλὰ ἐχρειάζετο κάποια ἄμεσος προπαρασκευή, διὰ τὸ τελεσίγραφον, εἶχεν εἰπῆ ὁ Γκαλεάτσο.

— Προσχήματα δηλαδή. Τί τὰ θέλομεν ὅμως; Ἀγκέτὰ ἔνα δοα δόμιμουργήσαμεν τόσον καιρόν. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ εἰκοστὸ ἔτος θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀφήσωμεν ν' ἀποκοιμηθοῦν τελείως. Αὐτὸ φαίνεται ὀπονοεῖ καὶ ὁ Γκράτσι. Τέλος πάντων.

— Ὁ Γκράτσι ὅμως, μπαμπᾶ, δὲν ἀνησυχεῖ διόλου. εἶπεν ὁ κόμης. Ἐγγυᾶται μὲ τὸ κεφάλι του ὅτι μόλις ἐπιδόσῃ τὸ τελεσίγραφον, ὑπὸ τὰς συνθήκας μάλιστα ποὺ ἐκανονίσαμεν νὰ τὸ ἐπιδόσῃ, ὁ Μεταξᾶς θὰ παραδόσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ παραδοθῇ.

— Θὰ παραδοθῇ, ναί.. Δὲν σοῦ.λέγω... Ἀλλὰ ἄν δὲν παραδοθῇ;...

— Ἀδύνατον. Παρεδόθησαν ἄλλοι καὶ ἄλλοι.

Καὶ ἀνέφερεν ὁ Τσιάνο ὀνόματα κρατῶν, τὰ ὁποῖα ὑπετάγησαν μόλις ὁ Ἰσχυρὸς τὰ διέταξε νὰ ὑποταχθοῦν.

— Καὶ ἐκεῖνα ἄλλωστε ποὺ δὲν ὑπετάγησαν, κατεκτήθησαν ἐντὸς ἡμερῶν.

Ἀνέφερε καὶ αὐτὰ τὰ κράτη ὁ κόμης Τσιάνο.

— Ἀί, ναί. Τὰ ἔεύρω, αὐτά, εἶπεν ὁ Μουσσολίνι.

Καὶ ἠρώτησεν ἔπειτα:

— Τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν συνάντησιν τῶν συνόρων ποὺ ἐζήτησαν οἱ Ἕλληνες;

— Ὁ ἀλέξανδρος, εἶπεν ἡ Ἀναστασία, θὰ ἔρθῃ ἀπόψε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Θὰ ἔχωμεν μίαν γνώμη, ἀν τὴν ἐκγρίνετε: Νὰ τοὺς στείλωμεν τὸ ἔνα ἀθυποσπιστήν. Νομίζω πὼς εἶνε ἰδέα τοῦ Ἀλέξανδρου. Θὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ἀν ἐρωτηθῇ.

— Ὁ Μουσσολίνι ἐγέλασε μὲ καγχασμόν.

— Ἀ, αὐτὸ μοῦ ἀρέσει, ἀδιάφορον ἀν θὰ τοὺς ποινηφθῇ τοὺς Ἕλληνας.

— Δὲν θορυβεῖσε, μπαμπᾶ... Τώρα πλέον...

— Καλά. Ἔγνῶ. Ἔγνῶ λοιπὸν θὰ κοιμηθῶ ἐνωρίς. "Αν εἶνε μαζὶ εἰς τὰς τέσσαρας. Ἐκείνην τὴν ὥραν θὰ ἔχωμεν ὑπφέτω εἴδησιν ἀπὸ τὸν Γκράτσι διὰ τὸ τελεσίγραφον.

— Βέβαια. Θὰ τὸ ἐπιδώσῃ στὰς τρεῖς.

— Λίβριον πρέπει νὰ σοὶ συναντηθῶ καὶ μὲ τὸν Χίτλερ. Θὰ προλόβωμεν βέβαια ἀν φύγω ἀμέσως.

— Ἀσφαλῶς.

Ἐξέτησαν εἰς τὰς τέσσαρας τὸ πρωΐ. Μετ' ὀλίγην ὥραν τοῦ ἔφερναν καὶ τὸ τρὶς ἐπείγον τηλεγραφημα τοῦ Γκράτσι.

— Λοιπόν;

— Ὁ Μεταξᾶς ἀπέρριψε τὸ τελεσίγραφον.

— Καὶ ἐπέρρριψε;!..

— Ὁ Μουσσολίνι ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλός.

— Ὥστε θὰ ἔχωμεν πόλεμον.

— Τὸ πόλεμον δηλαδή;... Ζήτημα τριῶν ἡμερῶν. Δεν μπορεῖ μας εἰσβάλλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Μιᾶν ἡμερῶν... Ὁ Μπαντόλιο βέβαια εἶχε πάντοτε ἡμῶν ὁ Μπαντόλιο ἔεύρει ἀπ' αὐτά;... Τόσοι καὶ τόσοι.

— Καὶ βεβαίως συμφωνοῦν μαζί μας.

— Τὸ προκειμένου καὶ ἡ λογική: Πῶς νὰ ἀνθέξῃ αὐτὸ τὸ φωρκρατίδιον μὲ τὴς ξιφολόγχες ἐμπρός εἰς τὸν ἀλμῆν Ἰταλικὸν κολοσσόν;..

— Ἀλήθεια, ἀλήθεια, εἶπεν ὁ ντοῦτσε.

Ποιοκοὶ τῆς Γαλλίας τὰ πουλιά.

— Καὶ βέβαιαι πῶς νὰ ἀνθέξουν; εἶπε πάλιν ὁ Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἀνθρωπος εἰς κεραυνός. Θὰ κόψῃ τόρα καὶ οἱ ἄλλοι... (καὶ οἱ σύμμαχοί μας ἀκόμη, προσθέσε σιγά) τὴ φὰ εἰπῆ κεραυνοβόλος πόλεμος.

... ...

Τὸ σύνθημά μας εἰς τὸν Ἀγῶνα: «ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!» «ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!» «ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!»

Τὸ σύνθημά μας γιὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς: ΟΧΙ! ΟΧΙ! ΟΧΙ: Καὶ ἐμπρός, ὅλοι μαζύ, στὸ Μέτωπον καὶ τὰ

Μετόπισθεν γιὰ τὴν Μεγάλην Ἐπίθεσιν: «ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΜΕΤΑΞΑ»

Η ΝΙΚΗ

Ἐφημερὶς τῶν ζωντανῶν Ἑλλήνων

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. - ΑΡΙΘ. 9 | ΑΘΗΝΑΙ, 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941 | ΔΡΑΧΜΑΙ 3.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ: Σφίξατε τὰ δόντια σας, χαλυβδώσατε τὶς ψυχές σας, καὶ ὄρθιοι μὲ τὰ μάτια πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ τὰ ὅπλα προτεταμένα στὴν καρδιὰ τοῦ ἐχθροῦ, δόστε του, τοῦ ἀνάνδρου τὴν ἀπάντησιν, στὴ χαρά του διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἔργον τοῦ ζωγράφου κ. Γουναροπούλου, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὴν ἐνθεον πίστιν ποὺ οἰστρηλατεῖ τὸν μαχόμενον Στρατόν μας πρὸς τὴν τελικὴν νίκην.

Ἀνιδιοτελεῖς, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται, μοιράζονται τοὺς κινδύνους τῆς μάχης καὶ τὸ λίτὸ γεῦμα γύρω στὴν πρόχειρη φωτιά.

Ἔφοδος! Ὕστερα ἀπὸ τὴν προπαρασκευαστικὴ ἐπίδραση τοῦ πυροβολικοῦ, οἱ φαντάροι μας ἐξορμοῦν γιὰ τὴν κατάληψη νέων θέσεων σπουδαίας στρατηγικῆς σημασίας. Κανένα ἐμπόδιο δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς συγκρατήσῃ...

Μετὰ τὸν θρίαμβόν μας.— Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ ὀρύγματος ποὺ ἦταν πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες ἰταλικὸ καὶ τώρα βρίσκεται στὰ χέρια μας, ὁ ἥλιος ἀτενίζει μὲ βλέμμα γεμάτο γαλήνιαν ἀποφασιστικότητα καὶ θέλησιν τὶς νέες θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Θὰ τὶς πάρουμε κι' αὐτές...

«Ἡ ἥλιος» κάπου εἰς τὸ Μέτωπον.— Ἄνδρες μιᾶς μοίρας ἐφοδίου πυροβολικοῦ, ἡ ὁποία ἔβραστεν εἰς τὴν Μόρατσα, εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ εἰς τὴν ἐποποιίαν τῆς Ἀλβανίας φωτογραφοῦνται διὰ τὴν «Νίκην» ἐπάνω εἰς ἕνα ἰταλικὸν τάνκ, λάφυρον τῶν τελευταίων μαχῶν.

Εἰς τὴν 3ην Σελίδα

Α') ΚΟΛΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ
Β') «ΕΡΧΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ»

Δύο καταπληκτικαὶ ἐπιτυχίαι τῆς «ΝΙΚΗΣ»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 52056
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ 52057-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53054
ΔΟΚΙΜΑΣΤΗΡΙΟΥ 52051-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53053
ΕΤΟΣ ΕΝΕΝΗΝΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΣ 8054

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΑΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΝΟΣΤΕΡΗΣΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 18
ΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΛΟΓΩΣ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ. Ε. ΤΟΝ κ. Δ. ΧΙΤΛΕΡ
ΑΡΧΙΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ,

Ἡ Ἑλλάς, τό γνωρίζετε, ἠθέλησε νά μείνη ἔξω τοῦ παρόντος πολέμου. Ὅταν ἐξερράγη ἠρχίσε μαλλιεν'κατρομννη από πλῆθος θαθυτάτων πλήγῶν, τᾶς ὁποίας εἶχον καταλάβει εἰς τό σῶμα τῆς πόλεμοι ἐξωτερικοί καὶ ἐσωτερικοί διαμάσεις, καὶ οὐδὲ δυνάμεις εἶχε, οὐδὲ θεῖθεσιν, οὐδὲ λόγον ν' ἀνακμχθῇ εἰς πόλεμον, τοῦ ὁποίου ἀν τό τέλος πέφοιτα πάντως νά ἐ-χῃ δι' ὅλον τόν κόσμον συνέπειες σημαντικάς, ἠ ἀρχή του δέν παρουσιάζε δι' αὐτήν ἀμέσους κινδύνους. Ἄς μή ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ δηλώσεις τῆς αἱ σχετικαί. Ἄς μή ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τά ἔγγραφα τά ὁποῖα εἰς ἐπίσημον βεβῶλον ἐδημοσίευσε. Ἄς μή λῃφθῇ ὑπ'ὄψει τό πλῆθος τῶν λόγων, τῶν ἀπεμέμνων, τῶν ἀπο-δείξεων διά τῶν ὁποῖων πιστοποιεῖται ἡ ἐπίμονος αὐτή ἀπόφασις τῆς, νά μείνῃ ἐκτός τοῦ πολέμου. Καὶ ἄς ληφθῇ τοῦτο μόνον: Τό ὅτι ἡ Ἑλλάς ὅταν οἱ Ἰταλοί ἐπνεῦσαν εἰς τόν λιμέ-νά τῆς Τήνου τήν "Ἑλλην"καὶ εὗρε τά ὁρυάσματα τῶν τορπιλλῶν καὶ ἐδεξιώθη ὅτι ἦσαν ἰταλικά, τά ὁ-κρυῦν. Διατί;...Διότι, ἄν σ' ἀπεκάλυπτε θά ἦτο ὁμοροεωμένη, ἡ νά κηρύξῃ τόν πόλεμον ἡ νά δεχθῇ τήν κήρυξιν τοῦπολέμου. Δέν ἤθελε λοιπόν τόν πόλεμον μέ τούς Ἰταλούς ἠ Ἑλλάς. Οὔτε μόνον, οὔτε μέ Ἐυμμάχους, οὔτε μέ βλαικανικούς, οὔτε μέ Ἄγγλους. Ἤθελε εἰς τήν μικράν αὐτήν γωνίαν τῆς γῆς νά ζῇσῃ κατά δύναμιν ἥσυχος, ἐπειδῆ τό κατάκοπος, ἐπειδῆ εἶχε πολεμήσει πολύ καὶ ἐπειδῆ ἡ γεωγραφική της θέσις εἶναι τοιαύτη ὥστε νά μή θέλῃ νά ἔχῃ ἐχθρούς οὔτε τούς Γερμανοὺς εἰς τήν Ξηράν, οὔτε τούς Ἄγγλουσεὶς τήν θάλασσαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, τῆς στιγμῆς κατά τήν ὁποίαν ἐπνεῦσε ἡ "Ἑλλην,"ἡ Ἑλλάς εἶχε ἐκτός τῶν εἰρηνικῶν της διαθέσεων, πρόσθετον ἀσφάλειαν, δύο ὑπομονάτας, τήν Ἰταλικήν,ἡ ὁποία τήν εἶχε κατά πάσης ἐκ μέρους της ἐπιθέσεως ἀσφαλίσει καὶ τήν Ἀγγλικήν, ἡ ὁποία ἤλθεν ὡς αὐθόρμητος τῆς ἀκραιφνοῦς τῆς ἐγγυήσεις. Ἐν τούτοις, ὅταν ἠλίγῳ μετά τήν "Ἑλλην, παρουσιάσθη-σαν ἀπταί ἀποδεξέσεις τῆς μελλούσης Ἰταλικῆς ἐπιθέσεωσ,ἡ Ἑλλάς πεισθεῖσα ὅτι ἡ μία ὑπομονατή δέν εἰχεν ἀξίαν, δέν ἐστρέφησαφεῖλε πρός τήν Ἀλλην, ἀλλ' ἐκείνη ἐπεν ἐνδιμεσέσθε Ἑ-ξοχωτατε;—πρός Ἡ-μᾶς. Καὶ ζήτησε τήν πρόσταξίν τῆς ἐξ-κεν σας. Καὶ τέ ἀπη-τήθη τότε εἰς τήν Ἑλλάδα;... Τί ἀπηντήθη δέν γνωρίζω καλῶς. Γνωρίζω ὅμως ἐκ στόματος τοῦ ἀπο-πολεωνότος πρωθυπουργοῦ μας, ὅτι ἡ Γερμανία ἀντήτασεν εἰς τό δεύβρμά μας συνεπόσα νά μή δω-σωμεν ἀφορμήν— νά μή ἐπεστρατεύθῳμεν ἤγουν—καὶ νά εἰμεθα ἥσυχοι. Δέν εὗω-σαμεν λοιπόν ἀφορμήν, δὲν ἐπεστρατεύθημεν, ἐμένομεν ἥσυχοι ἠμέλλον ἐκομμάνοι μεθα ἥσυχοι — Διότι τήν προηγουμένην μᾶς εἶχον κάμει καὶ γεῦμα οἱ Ἰταλοί—ὁπόταν μᾶς παρουσιάσθη μέ τό τελεσίγραφον ὁ πρέσβυς τῆς Ἰ-ταλίας τῆς ὁποίας ἐπόμαι τῆς πόλεμοι ἐ-ξωτερικοί καὶ ἐσωτερικοί διαμάσεις, καὶ οὐδὲ δυνάμεις εἶχε, οὐδὲ θεῖθεσιν, οὐδὲ λόγον ν' ἀνακμχθῇ εἰς πόλεμον, τοῦ ὁποίου ἀν τό τέλος πέφοιτα πάντως νά ἐ-χῃ δι' ὅλον τόν κόσμον συνέπειες σημαντικάς, ἠ ἀρχή του δέν παρουσιάζε δι' αὐτήν ἀμέσους κινδύνους. Ἄς μή ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ δηλώσεις τῆς αἱ σχετικαί. Ἄς μή ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τά ἔγγραφα τά ὁποῖα εἰς ἐπίσημον βεβῶλον ἐδημοσίευσε. Ἄς μή λῃφθῇ ὑπ'ὄψει τό πλῆθος τῶν λόγων, τῶν ἀπεμέμνων, τῶν ἀπο-δείξεων διά τῶν ὁποῖων πιστοποιεῖται ἡ ἐπίμονος αὐτή ἀπόφασις τῆς, νά μείνῃ ἐκτός τοῦ πολέμου. Καὶ ἄς ληφθῇ τοῦτο μόνον: Τό ὅτι ἡ Ἑλλάς ὅταν οἱ Ἰταλοί ἐπνεῦσαν εἰς τόν λιμέ-νά τῆς Τήνου τήν "Ἑλλην"καὶ εὗρε τά ὁρυάσματα τῶν τορπιλλῶν καὶ ἐδεξιώθη ὅτι ἦσαν ἰταλικά, τά ὁ-κρυῦν. Διατί;...Διότι, ἄν σ' ἀπεκάλυπτε θά ἦτο ὁμοροεωμένη, ἡ νά κηρύξῃ τόν πόλεμον ἡ νά δεχθῇ τήν κήρυξιν τοῦπολέμου. Δέν ἤθελε λοιπόν τόν πόλεμον μέ τούς Ἰταλούς ἠ Ἑλλάς. Οὔτε μόνον, οὔτε μέ Ἐυμμάχους, οὔτε μέ βλαικανικούς, οὔτε μέ Ἄγγλους. Ἤθελε εἰς τήν μικράν αὐτήν γωνίαν τῆς γῆς νά ζῇσῃ κατά δύναμιν ἥσυχος. Ἐπειδῆ ἠ κατάκοπος, ἐπειδῆ εἶχε πολεμήσει πολύ καὶ ἐπειδῆ ἡ γεωγραφική της θέσις εἶναι τοιαύτη ὥστε νά μή θέλῃ νά ἔχῃ ἐχθρούς οὔτε τούς Γερμανοὺς εἰς τήν Ξηράν, οὔτε τούς Ἄγγλουσεὶς τήν θάλασσαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, τῆς στιγμῆς κατά τήν ὁποίαν ἐπνεῦσε ἡ "Ἑλλην,"ἡ Ἑλλάς εἶχε ἐκτός τῶν εἰρηνικῶν της διαθέσεων, πρόσθετον ἀσφάλειαν, δύο ὑπομονατάς, τήν Ἰταλικήν,ἡ ὁποία τήν εἶχε κατά πάσης ἐκ μέρους της ἐπιθέσεως ἀσφαλίσει καὶ τήν Ἀγγλικήν, ἡ ὁποία ἤλθεν ὡς αὐθόρμητος τῆς ἀκραιφνοῦς τῆς ἐγγυήσεις. Ἐν τούτοις, ὅταν ἠλίγῳ μετά τήν "Ἑλλην, παρουσιάσθη-σαν ἀπταί ἀποδεξέσεις τῆς μελλούσης Ἰταλικῆς ἐπιθέσεωσ,ἡ Ἑλλάς πεισθεῖσα ὅτι ἡ μία ὑπομονατή δέν εἰχεν ἀξίαν, δέν ἐστρέφησαφεῖλε πρός τήν Ἀλλην, ἀλλ' ἐκείνη ἐπεν ἐνδιμεσέσθε Ἑξοχωτατε;—πρός Ἡμ

ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ» ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ◆ Ἰδιοκτήτης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ◆ Δευτέρα 24 Μαρτίου 1941

ΑΘΗΝΑΙ, Ἔτος Θ' Ἀρ. 3054 | Γραφεῖα: Πανεπιστημίου 57 | Τηλέφωνα: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 34017 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 30397 ΣΥΝΤΑΞΙΣ 30386 | Τυπογραφεῖα: ΠΛΑΤ. ΑΓ'ΩΝ ΔΗΔΡΥΤΩΝ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 28622 | Τιμή φύλλου Δραχμὰς Δύο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

90ο)ο τάγμ. Βερσαλλιέρων ΕΧΟΥΝ ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΘΗ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Δέν ἐμφανίζεται ὁ Ψευδοκαῖσαρ

Ο ΚΑΜΠΑΛΛΕΡΟ ΠΑΡΕΜΕΡΙΣΘΗ

Τοῦ πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. Π. Καψῆ

ΜΕΤΩΠΟΝ ΑΛΒΑΝΙΑΣ. 23 (Τοῦ πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. Π. ΚΑΨΗ). — Ὁ ρυθμὸς τῶν ἐπιτυχιῶν συνεχίζεται πάντοτε ὑπὲρ τῶν στρατευμάτων μας. τὰ ὁποῖα μὲ ἀκμαῖον τὸ φρόνημα χωροῦν πρὸς τὴν ἐπιλήψιμοτ τῆς ἀπέναντὶ τῆς. Οὔτω ἡμέτεροι πεζοὶ εἰσέβασαν εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ ἐχθροῦ εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ Μετώπου. Ἐξετέλεσαν τὰς ἀποστολὰς των συνιδιαδον αἰχμαλώτους καὶ ἐ-

"Ἄλλοι αἰχμαλωτοι ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς :

1) Τὸν 2ον σύνταγμα Βερσαλλιέρων τοῦ ὁποίου ὅπαν-τομμὲν ἀνδρῶν τοῦ ἀπεστάλη ἐπὶ τῆς ἐξόδου τῶν στρατευμάτων μας. τὰ ὁποῖα μὲ ἀκμαῖον τὸ φρόνημα χωροῦν πρὸτον μῆνα τοῦ πολέμου. ὡς καὶ κατὰ τὰς ἐπιτυχιοσεις τῆς Κλεισουρας τῶν ἀρχῶν Μαρτίου. Τὰ σύνταγμα τοῦτο ἀπώλεσε ἐλλον τοῦ ἡμίσεως τῆς δυνάμεώς του. πλὴθος δὲ ἀσθενῶν καὶ μετοχυσλεττῶν περὶ-

90 %. Ἡ πληροφορία αὕτη εἶναι ἀκριβὴς. διότι πορεύεται ὑπὸ ἀνδρῶν τοῦ ἀναφερθέντος. ὅλως αὐθορμήτως.

3) Ὅλοι οἱ αἰχμαλωτοι ὁ-μιλοῦν περὶ τῆς ὑφισταμένης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὴ Ἰαλικὸ στρατὸ τρομοκρατίας. περὶ τῶν παντοειδῶν ἐλλειψιων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐκφράζονται μετ' εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν μεταχείρισιν ἣς ἔτυχον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν μας κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν.

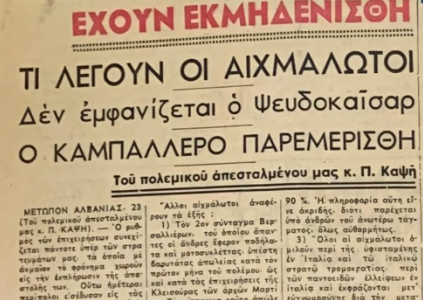

Η ΔΟΞΑ

Ἐπλημμύρισαν οἱ δρόμοι ἀπὸ Νεάτητα. Οἱ θεοσέβαστοι, ὅλοι μὲ τεφροὺς πρωτόφους, καὶ οἱ γυναῖκες καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ παρεμέρεσαν καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των ἐξέφρεσε ἡ κραυγή : «Ζήτω ἡ Νεολαία». Αὐτοὶ οἱ νέοι καὶ οἱ νεάνιδες μὲ τὸ ζωηρὸν βλέμμα καὶ τὰ φωτεινὰ μέτωπα, ἔδωκαν χθὲς τὸ σύνθημα τῆς ἀνορθώσεως τοῦ δυστυχοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἐπετείου. Ἀπὸ ἐκεῖ θεσμὸ ἐξαρκεστεκ τώρα ἡ ψυχὴ τοῦ Μεγάλου Πατρὸς τῆς Ὀργανώσεως αὐτῆς, τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ. Θὰ ἠγκαλιάσῃ καὶ ἡ συνείδησις διὰ τὴν ἀνάστασιν ἡμῶν. θὰ ἔνιωσεν ἐνεργὴ καὶ δύναμις διὰ τὴν σταθερὴν μέσον τοῦ δευτέρου μας στρατοῦ. Τὰς ὑπεθήκας Του, τὰς ἐτήρησεν καὶ τὰς τηρεῖ ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία καὶ ἐν ἀπουσίᾳ Ἐκείνου πὸυ κινοῦν τὰ βήματά των πρὸς τὴν Νίκην, ἐπάνω εἰς τὰ Ἀλβανικὰ βουνὰ μὲ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, παρέλασε χθὲς πρὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχηγοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. ἐκεῖ εἰς τὸ Μνημεῖον τῆς ἀφθίτου Ἑλληνικῆς δόξης καὶ μὲ τὸ βλέμμα καὶ τὸ στοῦρεῦν βῆμα τῆς. Πεεδεβάιωσε πεφὶ τῆς πρηθέπεως τοῦ ἱερὸυ ὅρκου. Τὰ νεαρὰ πρόσωπα ἐρώτεσν ἡ πάτρις διὰ τὴ μέλλον τῆς Μητρὸς Πατρίδος, καὶ εἰς τὴ βλέμμα κατοπτρίζετο ἡ ἀγωνία νὰ ἔδουν τὴν ἡλικίαν των αὐξανομένην. ὡς διὰ μαγείας, κατὰ τινας ἐκπνευσῆς. διὰ νὰ σπεῦσουν ἐκεῖ ἀπάνω νὰ σταθοῦν κυνὰ εἰς σὺμε πολεμιστὰς, νὰ κρατήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ ὅπλον καὶ νὰ τὸ κάμουν νὰ δικκηρξῇ πρὸς τοὺς ἀπεδρημμένες, ὅτι ἡ Πατρὶς αὐτὴ, ποὺ λέγεται Ἑλλὰς, θὰ πλημμυρῇς πάντοτε ἀπὸ δόξαν.

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Ο πανηγυρισμὸς τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς ἔφτασε μὲς μὶαν αὐτάρκημα μεγαλειῶδη παρέλασιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰστορικὴ ἡμέρα τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Δέκα πέντε καὶ πλέον χιλιάδες φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀντιπρο-σωπεύσαν τὴν Νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος μας παρήλασαν πρὸ τοῦ Ἀνακτος καὶ τοῦ Διαδόχου διὰ νὰ διατρανώσουν τὴν ἀκλονήτον ἀπόφασιν τοῦ Ἑθνους ὁλοκλήρου ὅπως συνεχίσῃ τὴν ἐνδόξον τὸν τίμιον τὸν νικηφόρον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους μας.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ ἔνορξις τῆς παρελάσεως εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν ἑπτὰ ἀπογευμ. ἀλλ' ἀπὸ τῆς 3ας μ. μ. ἤρχοντο κατὰ τὰς ἑπτὰ χιλιάδες λαοῦ ἀρκετὰ νὰ καταλάβουν τὸ πεζόδρομο τῶν Λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ Ἀμαλίας καὶ τῆς πρὸ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων πλατείας. Διὰ ν' ἀποθέσουν τὸν λαοφίλη Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχόν του θρόνου καὶ νὰ κιαμφοῦν τοὺς παρελαυνοντας ἀπὸ μερινοὺς φαλαγγίτας καὶ μελλοντας ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος μας. Κόσμος πάσης τάξεως: ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, προκλῆσεις καὶ κατέβαιναν ἀσφυκτικὰ τὸ πεζόδρομο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἀπόκλειστον μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν θέαν τῶν ἐνόδεων τῶν τραυματιῶν μας, οἱ ὁποῖοι προσφέρονται διὰ ρελαὸν. Ἐπίσης τὰ πλήθη ἀ-κεῶεσαν καὶ τοὺς Ἄγγλους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι, ἐν ἀστάλεις, γελαστοὶ καὶ χαρμοὶ, ἀπεστάλησαν ὑπὸ τὸν κόσμον, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν μεγαλοπρεπῆ θέαν. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἔφερον ἀναφερόμενα ἐξ τὰ ὀπτῶν τὴν μικροσκοπικὰ τόφρα ἀρμα, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτὸν εὐζωνικὸν σωβολὰ τῆς ἑλληνικὰς ἀνδρείας.

Ὁ πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου κύρος εἶ-χε ἀκουσμθῆ μὲ τὴν ἑλληνικὴν θυφεοὺς, ἐπίσης δὲ εἶχον ἀπεμαστεῖ ἀφ' ὑπὸ τῆς ἀφιστάσεως Πρωτεύουσαν οἱ φανοστιταὶ τῶν Λεωφόρων Πανεπιστημίου καὶ Ἀμαλίας οἱ ὁποῖοι κυριο-λεκτικῶς ἐλάμπεν εἰς τὸ κυανὸν νέλεκον.

Τέσσερ. ἀπὸ ἡ συνωστισμὸς, ὅστε ἀπὸ τῆς 3ας ἀπογευματινῆς ἡ Ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν. τὴ δε πλήθη πρεμέναν ἐν ἀφῇ εἰς τὴ πεζοδρόμιο, διὰ ν' ἀποθεσουν τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Διάδοχον καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κορίζη, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ε.Ο.Ν.

Οἱ ΕΠΙΣΗΜΟΙ

Ἡ παρελάσεις τῶν ἑπτοῦμων ἀρχισεν ἀπὸ τὴ 3.30 μ. μ. Πρωτεῦον αἱ κωλεκτικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς Ἀρχῆς οἱ ὁποῖοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ κατὸν τὸς δ' ἀκολουθοῦν τὸς ἐν κα-τὰ τὸν ἀριθμὸν ἀρχηγοὺς τῶν ἀρχῶν τῶν ἐν τῷ Μετρίου καὶ ἀστοῦν εἰς τὸ πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν ἀνδρῶν

Διευθυντής: ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Υδραυλικός: «Η Πρωΐα» Λεω. Συβρούκη 2 Ανωμερία
Τηλεφωνία: Γραφεία: Στοά Πεσμαζόγλου, Τηλ. 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρχ. 720	Έτησία	$ 10
Έξαμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 6

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ ΙΣΤ', ΑΡ. '16—157

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941

Σελήνη 11 Αυγούς
Ανατ. Ήλιου 6.04, Δύσις 6.51
Γιουγιού Μυτιλήνης

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΠΕΤΕΘΗ ΧΘΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΗΔΗ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟΚΡΟΥΟΥΣΑΙ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΤΟΝ ΕΙΣΒΟΛΕΑ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΑΣ

«ΟΥ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΩ ΟΠΛΑ ΤΑ ΙΕΡΑ...»

"Οχι, δεν θά παραδώσωμεν οὔτε σπίθαμιν Ἑλληνικῆς γῆς ἄμαχητι. Δεν θ. καυθήσωμεν πρό τῆς ἀπειλῆς. Δεν θά ἐνδώσωμεν ἐπί τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐπιβρούσεις. Οἱ ὑπερασπιστοὶ τοῦ ἔθνους τῶν ἔθνικοῦ μας νέου ἐπιβρούσεις. Οἱ ὑπερασπιστοὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους δεν εἶνε ὀλίγοι, διότι παρά τὸ πλεῖστον τῶν χιλιάδων πρωτ. τοῦ φρουροῦν τὰ σύνορά μας καὶ τὰς νέας μας γραμμάς. Ἰστάμεν ἐν Μαραθωνομάχοι, οἱ νικηταὶ τῆς Ἀλβανίας, ἰστάμεν ὁ Μεγαλόφωνος οἱ πολεμισταὶ τοῦ νῦν, οἱ φαλαγγίτες τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, οἱ γίγαντες τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, οἱ γίγαντες τοῦ Ἀλβ. αὐτοῦ ὅλους δὲν ἔχει συνθήματα εἰς δάφδασος νικητής τῶν ἐνκλίων νικῶν, διότι ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἀρθμῶν μόνον. "Οπου ἔτυχε νὰ δῶ τὴν στεγνὴν γλῶσσαν τῶν ἀπόφασιν ἀνδρῶν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνῶν, ἀνέρωσε πρωτ. ἐλευθερίας τῶν ἐθνῶν, ἀνέρωσε πρωτ.

Ὄχι, δεν εἶνε ἐκκλησία ἡ ἑλληνικὴ γῆ. Καθὼς σπίθαμιν τῆς ἀξίας ἐκατοντάδας καὶ κεῖθε σταγὼν Ἑλληνικοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀξίας ἐκατοντάδας καὶ κεῖθε σταγὼν Ἑλληνικοῦ αἵματος τοῦ ἐκ τῶν ἀκτοῦνικά πεδία εἶνε σπάρμος ἀπὸ τὸν ἄπειρον θὰ χυθῆ εἰς τὰ Ἀκτοῦνικά πεδία τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε ἡ ἐλαστὴ τὴ νέον δεδόμον τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε ἡ σπάρμον μόνον ἀλλὰ εἶνε περισσοτέρων ἡ γῆ μας καὶ ἀκόμη περισσοτέρων ἡ αὐρανὸν. Αὐτὴ ἡ εὐλογημένη γῆ ἀκόμη περισσοτέρων ἡ αὐρανὸν. Αὐτὴ ἡ εὐλογημένη γῆ τὴν ἀποκτήσωμεν μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπηρξεν πολὺ. Ὁ πρόκρίς τῆς ἀνεξαρτησίας μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπηρξεν πολὺ. Ὁ πρόκρίς τῆς ἀνεξαρτησίας μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπηρξεν πολὺ. Ὁ γνησιότερος ἐν ἑλληνικὸν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀξία ἡ νέα κτῆσις τῶν πατρικῶν ἐστάρμος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν Ἀ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ◆ Ἰδιοκτήτης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ◆ Δευτέρα 7 Ἀπριλίου 1941

ΑΘΗΝαι, Ἔτος Θ' Ἀρ. 3067 | Γραφεία: Πανεπιστημίου 57 | Τηλέφωνα: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 24091 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 20386 ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 20386 | Τυπογραφεία: ΠΛΑΤ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26027 | Τιμή φύλλου Δραχμός Δύο

'Ο ἄτιμος Χίτλερ προσέβαλε χθὲς 5.15' δολοφονικῶς τὰ σύνορά μας

140 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ 8 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΨΥΧΩΝ

ΜΑΧΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΜΑΣ Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ

Πρὸ τῶν χαρακωμάτων μας σωροὶ τὰ γερμανικὰ πτώματα

'Ο στρατός μας δραύει τάς λυσσώδεις ἐπιδέσεις τοῦ ἐχθροῦ

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΝ

Σύμβολον τῆς Νίκης μας ὁ Σταυρὸς καὶ βοηθός μας ἡ Θεομήτωρ

«ΠΙΣΤΕΥΩ»

Ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας τῆς χθές, 6ης Ἀπριλίου τοῦ 1941, ἀντιμέτωπος δύο αὐτοκρατοριῶν. Ἀμφότεραι ἀριθμοῦν ὑπὲρ τὰ 120 ἑκατομμύρια δούλων ὑποτεταγμένων εἰς τοὺς κόθόνάς των. Ἡ Ἰταλία εἰς τὸν κατάπτυστον Μπενίτο Μουσσολίνι καὶ ἡ Γερμανία εἰς τὸν ἀπαίσιον Ἀδόλφον Χίτλερ. Ἐπανέστη αὐτὸν ἀντιπαρατάσσονται τὰ ἐννέα ἑκατομμύρια τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων. Τηρήφανος ἡ Ἑλλὰς τῶν τριακοσίων ἐτῶν, ὅταν τῆς ἀπεδίδη τὸ δεύτερον ἀντὶς παντιμήνου ἐπαμῶν τελεσίγραφον, ἀπήντησεν ὅπως καὶ εἰς τὸ πρῶτον τῆς 28ης πρωϊνῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940: Ὄχι! Ὄχι! Δὲν πτοῦμαι, δὲν δειλιῶ, δὲν τρομοκρατοῦμαι. Πιστεύω εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν μου. Θὰ νικήσουν οἱ ἔνοπλοι σωλῆνες τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τοὺς ἀνόπλους δούλους τοῦ Μουσσολίνι καὶ τοῦ Χίτλερ.

Ἡ Ἑλλὰς ὑψωσεν ὑπερηφάνως τὴν λόγχην τῶν τέκνων της κατὰ τοῦ νέου ἐπιδρομέως. Τὰ «τσιόλιαρ» καὶ τὰ «τάνκς» καὶ οἱ «μηχανοκίνητοι φλάγγες» ὥρμησαν κατ' αὐτῆς. Ἀπήντησεν ὅπως ὑπεδείκνυον οἱ ἥρωες καὶ οἱ μάρτυρες καὶ τὰ θύματα τῶν ἀπροκαταστρέπτων ἀγώνων τῆς ὑπὲρ τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας: Ὄχι! Δὲν ὑποχωροῦ. Ὄχι! Δὲν κάμπτομαι. Ὄχι! Δὲν τρομάζω. Πιστεύω εἰς τὰ πατρωμάνα καὶ τὰ ἐδαιώθη τοῦ μεγάλου λαοῦ, τὰ παιδιὰ τοῦ ὁποίου χθὲς ἀκόμη ἐστόλισαν τὴν κεφαλήν μου μὲ ἀμάραντα κλωνάρια δάφνης. Πιστεύω εἰς αὐτὰ καὶ θὰ νικήσω.

❁

Οἱ δύο σταυροὶ εὑρέθησαν, ἐπὶ τέλους, χθὲς ἀντιμέτωποι ἀλλήλων. 'Ο Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατέναντι τοῦ ἀγχιλωτοῦ τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ. Ἡ Ἑλλὰς κρατεῖ τὸν Σταυρὸν τῆς Θρησκείας. Εἶνε τὸ Σύμβολον τῆς Θυσίας, τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης. 'Ο ἄλλος εἶνε ἡ σρεβδωσις τοῦ πραγματικοῦ. Δείχνει ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὴν Βίαν, τὴν Ἅρλην, τὴν Ἀδικίαν, τὸν Πόλεμον, τὸν Θάνατον, τὴν Καταστροφὴν καὶ τὸν Ὄλεθρον. Ἡ Ἑλλὰς ἀπαντᾶ εἰς τὴν προκλησίν του, εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν του, εἰς τὴν ἀτιμίαν του: Πιστεύω εἰς τὸν Ἅγιον καὶ Τίμιον Σταυρόν Μου. Θὰ νικήσω! Πιστεύω εἰς τὸν Σταυρόν μου. Διότι ἐπὶ αὐτοῦ ἐμαρτύρησεν ὁ Θεός Μου. Ἀλλὰ καὶ δι' Αὐτὸ προλέβεν ἡ Σωτηρία καὶ ἡ Ἀνάστασις. Πιστεύω καὶ τώρα ὅτι θὰ συμβῇ τὸ ἴδιον: Θὰ νικήσω.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐπανέφεραν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν «Μεσαίωνα», ποὺ ἐξῆγγειλαν τοὺς Ἑκατόγκαιρες, ποὺ ἤθελαν τὸ πένθος καὶ τὴν συμφορὰν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Κόσμου ὁλοκλήρου, ἔθεσαν ἀπελπιστικοὺς τὰ ὅπλα των καὶ τὰς δυνάμεις των πρὸς τὴν Πατρίδα μας. Ἡ Ἑλλὰς ἤνοιξεν εἰς αὐτοὺς τὴν Ἱστορίαν της. Ἐδῶ ὑπάρχει Μαραθών, Θερμοπύλαι, Ἡλία τοῦ Ρωμανοῦ, Ἁγία Λαύρα, Κούγκι, Μεσολόγγι, Ἀλαμάνα, Ἀράχωβα, Τριπολιτσά, Μάνη, Ἀκρόπολις, Πορπολιτσά, Ἀνάπλι, Ζαραντόπορο, Κιλκίς, Ἔρρι, Πενδίς, Πόγραδετς, Κελεσούρα, Ἔπιπαλέν! Ἐδῶ ὑπάρχει αἷμα. Ἐδῶ ὑπάρχουν κόκκαλα. Ἐδῶ ὑπάρχουν ἱερά. Ἐδῶ ὑπάρχουν τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων μεῖς ἐνδιαφέρεται. Ἐδῶ ὑπάρχει ὁ Παρθενών. Ἐδῶ ὑπάρχουν οἱ Δελφοί. Ἐδῶ ὑπάρχει ὁ Ὄλυμπος καὶ ὁ Παρνασσός. Ἐδῶ ὑπάρξαν οἱ Θεοί τοῦ Ἡσιόδου καὶ οἱ Τιτάνες τῆς Κεβέως καὶ οἱ Γίγαντες τοῦ Ἀίγου. Ἐδῶ ὑπάρχει τοῦ Σωκράτους τὸ Δικμόνιον. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἡ Σχολή. Τοῦ Θεοῦ ἡ Πίστις καὶ ἡ Δόξα καὶ ἡ Δύναμις ἐδῶ ἐδλάστησεν. Ἐδῶ ἐδρασίωθη, ἐδῶ ἐθεμελιοῦργησε. Ἤκουσεν εἰς τὰς Ἐστίας καὶ εἰς τοὺς Βωμοὺς μου. Εἰς τὴν Κιβωτὸν τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων τοῦ Ἔθνους. Θὰ νικήσω! Αὐτὸ τὸ Πιστεύω ἀπήντησεν ἡ Ἑλλὰς. Καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς Κώρας τὰ ἔνοπλοι δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, ὡς ἐκ συνθήματος καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ, ἀπήντησαν: 'Ορκιζόμεθα εἰς τὸ ὄνομα τῆς φιλτάτης, τιμωτάτης καὶ ἁγίας Πατρίδος μας. Θὰ νικήσωμεν! Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Ἔθνους ὑψώθη ὡς λεοντοῦς καὶ θυμέκμα μέχρις τοῦ Θρόνου Ἐκείνης. τῆς Ἀπαρχήτας καὶ Ἀπαραχράντου Δεσποίνης Ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡ Χάρις τῆς Ὁποίας ἐλλογεῖ καὶ καθαγιάζει τὸν ἀγῶνα μας. Ἐὰ ὑπόνοια ἤνοιξαν καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἐπέβλεψε εἰς τὴν συνείδησιν ἑλλοῦ μας, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους. Ναί! Θὰ νικήσετε. Καὶ ἡ Ἑλλὰς τῶν τριακοσίων ἐτῶν μὲ τὴν κιμώδυρτον χλαμύδα τῶν μαχῶν τῆς Ἀλβανίας, ὑψώνουσα τὴν Σταυρὸν τῆς κατὰ τοῦ ἀγχιλωτοῦ, ἐξωθήρεσεν εὐχαριστοῦσα καὶ εὐγνωμονοῦσα τὴν Θεόν.

— Εἰς τὴν δύναμίν Σου καὶ τῶν παιδιῶν μου στηρίζομαι. Θὰ νικήσω. Ναί! Τὸ Πιστεύω!

ΝΙΚΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Οἱ δύο σταυροί

'Ο Μαραθὼν καὶ ἡ Σαλαμὶς δὲν ὑποκύπτουν

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν Διάτυλμα:

«Ἕλληνες,

»Νέος ἐχθὸς προσέβαλε σήμερον τὴν πρωΐαν τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος μας. Χωρὶς κομμὶαν πρωτοβουλίαν, τὴν ἔδιαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεδίδετο ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν ἔγγραφον, ἀναγγέλλον ἁπλῶς τὴν ἐνέργειάν της, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα ἐκτόπισαν τὰ σύνορά μας.

»Ὁ ἡρωϊκὸς μας στρατὸς, φρουρὸς ἀκοίμητος τοῦ ἱεροῦ μας ἐδάφους, τὸ προσαείζει ἤδη, διὰ τοῦ αἱματός του.

»Ἕλληνες,

»Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἀπέδειξεν ἤδη εἰς τὸν κόσμον ὅτι θέτει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν τιμήν, θὰ τὴν ὑπερασπισθῇ καὶ ἔναντι τοῦ νέου ἐχθροῦ, μέχρις ἐσχάτων. Ἡ Ἑλλὰς, ἡ τόσον μικρὰ, τὴν ὁποίαν πρωτοβάλλει σήμερον μέτα Ἀξιοπρεπεστάτα, εἶνε ταὐτοχρόνως τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κανένα νὰ τὴν θίξῃ.

»Ὁ ἀγών μας θέλει νὰ σκληρὸς, τραχὺς, ἀμείλικτος. Δὲν θὰ ὑπερωδήσωμεν πρὸ οὐδενὸς πόνου, δὲν θὰ σταματήσωμεν πρὸ οὐδεμιᾶς θυσίας. Ἀλλ' ἡ νίκη μᾶς ἀναμένει εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου μας, διὰ νὰ σταφανώσῃ μίαν ἀκμὴν καὶ ὄρι στικὴν φορὰν, τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ πλευρόν μας ἐστάνται, πανίσχυρος σύμμαχος, ἡ Βρεττανικὴ αὐτοκρατορία ὑπόχειρ λαμπρόνου ἡ Μαραθὼν καὶ ἡ Σαλαμὶς, δὲν ὑποκύπτει. Δὲν κάμπτεται, δὲν παραδίδεται.

»Ὅλοι μαζὶ, Ἕλληνες, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὑψώσατε τὸ ἀνοστιμὸ σας, ἀφίνατε τοὺς γρόνθους νὰ σας κτυπήσουν εἰς τὸ πλευρόν Μου, πρωτοπόροι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τῆς ἡμερινῆς καὶ τῆς αὐριανῆς ἀντάξιοι τῶν προγόνων σας, παραδείγμα τὰ εἰς τοὺς ἀπογόνους σας, πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας τῆς βυαλμένης ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά.

»Ἐμπρὸς, τέκνα τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα!

ΓΕΟΡΓΙΟΣ Β'.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐνίσχυσις ἡ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ ἀκόλουθον Διάγγελμα:

«Ὁ πρόεδρος τῆς Γερμανίας ἐπεσκέφθη σήμερον τὴν 5ην πρωϊνὴν τὸν κ. Κυβερνήσεις στατῆς δι' ἐπιστολῆς ἐν ἀπαντήσει τῶν ἐν Γερμανικῇ σταθῇ τῆς Ἑλλάδος. Ταύτοχρονοι ἐκ τῶν συνεχῶν πληροφορίαι, ἐφεύρεθη κατὰ τὴν ὁποίαν λαμπρόνουν ἡ Μαραθὼν καὶ ἡ Σαλαμὶς, δὲν ὑποκύπτει. Δὲν κάμπτεται, δὲν παραδίδεται.

»Ὅλοι μαζὶ, Ἕλληνες, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὑψώσατε τὸ ἀνοστιμὸ σας, ἀφίνατε τοὺς γρόνθους νὰ σας κτυπήσουν εἰς τὸ πλευρόν Μου, πρωτοπόροι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τῆς σήμερον καὶ τῆς αὐριανῆς, ἀντάξιοι τῶν προγόνων σας, παραδείγμα τὰ εἰς τοὺς ἀπογόνους σας, πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας τῆς βυαλμένης ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά.

»Ἐμπρὸς, τέκνα τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα!

ΓΕΟΡΓΙΟΣ Β'.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐνίσχυσις ἡ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ ἀκόλουθον Διάγγελμα:

«Ὁ πρόεδρος τῆς Γερμανίας ἐπεσκέφθη σήμερον τὴν 5ην πρωϊνὴν τὸν κ. Κυβερνήσεις στατῆς δι' ἐπιστολῆς ἐν ἀπαντήσει τῶν ἐν Γερμανικῇ σταθῇ τῆς Ἑλλάδος. Ταύτοχρονοι ἐκ τῶν συνεχῶν πληροφορίαι, ἐφεύρεθη κατὰ τὴν ὁποίαν

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κοριζῆς ἐπιδείκνυνται αὐτοκινητοι διέκριναν χθὲς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, γενόμενοι ἐνδουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

ΕΠΟΣ!

Αἱ πρῶται λαμπρότεραι ἐλπίδες ἀπὸ τὸ Μέτωπον τῆς Μακεδονίας εἶνε κατακλυσμαὶ εἰς ἐκλήλωσιν ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀνδρείας τοῦ ἀνδρὸς Στρατοῦ μας. Ἡ ἀναγγελία τῶν θὰ καταπλήξῃ τὴν Ἀνθρωπότητα. Πρόκειται περὶ ἐπιπολεῖας ἀσυγκρίτου ἀνωτέρας πάσης προηγουμένης. Ἀξιοῦν ἐφαρμὴς εἰς τὰ συνεπλυθέντων ἔργον τοῦ μεγάλου στρατοῦ μας καὶ αἱ Φαρμοπῶλαι καὶ ἡ Σαλαμὶς καὶ ὅλαι αἱ μέχρι σήμερον χρυσαὶ καὶ ἐπικαὶ σελίδες τῆς Ἱστορίας μας. Ὁ στρατὸς μας μαχόμενος ἀπὸ τῆς 28ης πρωϊνῆς ὥρας κατὰ θεκάκις ἀνωτέρων αὐτοῦ δυνάμεων καὶ ἐκπονήσας ἰσχυροτέρων εἰς μηχανικὰ καὶ ἔνοπλα μέσα, κατώρθωσε νὰ σταγκρατήσῃ τὰς θέσεις τοῦ μέχρι μεθῆς. Πρὸ τῶν ἑλληνικῶν τριγραμῶν τὰ γερμανικὰ πτώματα ἔχουν ὑψωθῆ εἰς σωροὺς καὶ σπαρμένα. Τὰ σεβίζον τὰ μάχης ἔχει μεταβληθῆ εἰς κόλκασν πυρὸς καὶ σιδήρου. Αἱ γερμανικαὶ δυνάμεις, μὲ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁπιῶν ἐξεπλάγησαν, ἀπέστειλαν ἔκκλησιν ὅτι ἐντὸς δύο ὡρῶν θὰ ἐκλύσῃ τοὺς Ἕλληνας, ὅτι θὰ διέσπουν τὰς γραμμὰς των καὶ ὅτι ἀφεξῆς θὰ ἐδόδιζον ἀνενοχλήτως πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ δύναμις τῆς ἑλληνικῆς ἀντοστάσεως ἔκπληξε τὴν γερμανικὴν ἐξόβρασιν. Πρόκειται περὶ ἔπους ἀνωτέρου πάσης περιγραφῆς καὶ περὶ ἡρωϊσμῶν, πρὸ τῶν ὁποίων σταματᾷ ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις. Εἶνε τώρα ἡ συγκίνησις τοῦ Ἔθνους διὰ τοὺς πολεμιστὰς τοῦ, ὥστε νὰ κυθίστανται ἀδύνατος ἡ ἔξαρσις καὶ ἡ ἀπεκνέκνισίς τοῦ. Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Πανάγια εἶνε φανερὸν ὅτι εὐλογοῦν τὸν ἀγῶνα μας καὶ ὅτι ὁ Στρατὸς μας θὰ συντρίψῃ καὶ τὸν νέον ἐχθρὸν τῆς Πατρίδος, ἀμυνόμενος ἀποτελεσματικοῦ τοῦ πατρίου ἐδάφους.

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

— Ζήτω ὁ ἀθάνατος καὶ ἀήττητος Ἑλληνικὸς Στρατός!

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

'Ο Ἀρχιστράτηγος κ. Ἀλ. Παπάγος ἐξέδωκε τὴν πρωΐαν τὴν κάτωθι ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τὸν γενναῖον Ἑλληνικὸν Στρατόν:

«Ἀξιωματικοί, ὑποαξιωματικοί, στρατιῶται.

Διὰ μίαν ἀκμὴν φορὰν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καλοῦνται νὰ ὑπερασπίσουν τὸ πάτριον ἔδαφος.

Ἕνας ἐπὶ πλέον εἰσβολεὺς ἔναις ἐπὶ πλέον ἀντίπαλος. Ὁ γνωστὸς ἀτυχὴς εἰς τὴν ἀρδδα τῶν αὐτοκαλουμένων νεοπαγῶν κρατῶν. Ἐπιτεύξατε νὰ κατοστήσῃ τὰ Ἔθνη τὸν Ἕλληνα.

Ὁ ἀντιστοῦτε καὶ θὰ νικήσωμεν, ὅπως ἐνίκησαν καὶ τὸν ἄλλον κολοσσὸν ἐχθρὸν εἰς ὅπως ἀντιστοῦσθεμεν καὶ εἰς ἐκείνου τὰς ὁρδὰς καὶ τὰς πετρορυγιτιδὰς διὰ τὴν προφυλὴ Πατρίδα καὶ τὴν ἀξιόμαχε.

Θὰ νικήσωμεν, διότι θὰ πολεμήσωμεν ἀνωτέρας ἀξιόμαχοι καὶ ἀνωτέρας ἀξιόμαχοι.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρα ἀξιόμαχος ἡ ἀνωτέρα ἀξιόμαχος ἡ ἀνωτέρα ἀξιόμαχος